

Obora

Nejstarší písemná zmínka o Oboře pochází z roku 1268, kdy ji Přemysl Otakar II. postoupil pražskému biskupovi Janovi III. z Dražic. V majetku biskupů zůstala do roku 1347; tehdy ji vyměnili za polovinu Rožmitálu se Sezimou z Rožmitálu. Krátce před husitskými válkami koupil Oboru pražský arcibiskup, který ji roku 1419 zastavil Rytkěři z Polenska. Rytkěřův syn Jan prodal r. 1474 vesnici Novohradským z Kolovrat.

V roce 1531 zde postavil Jan z Kolovrat tvrz, která stávala v prostoru domů čp. 65 a 70. Zachoval se z ní sklep a studna. V 60. letech 16. století získali oborské zboží Vřesovcové. Volfovi z Vřesovic byla roku 1623 Obora konfiskována, protože během stavovského povstání verboval proti císaři vojsko. Byl zatčen a uvězněn v Bílé věži na Pražském hradě, odkud pomocí provazu spuštěného z okna uprchl a válčil v saském vojsku. V roce 1654 nalézáme Oboru jako císařský majetek. O šest let později kupují Oboru markrabata z Baden-Baden a připojují ji k panství Vršovice, kde zůstala do poloviny 19. století. Schwarzenberkové vlastnili zdejší statek do roku 1924.

Původně gotický kostel sv. Kateřiny byl přestavěn v roce 1731, věž pochází z původní stavby. Směrem na Počedělice se nachází lokalita Loužek se zbytkem lužního lesa a výskytem chráněných druhů rostlin. Zajímavá je protizátopová hráz na Ohři.